

תת"ע 3001/02/20 - מדינת ישראל נגד זכריה כהן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3001-02-20 מדינת ישראל נ' זכריה כהן
תיק חיצוני: 10119332798

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	זכריה כהן

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בתאריך 09/03/2020.

כיום עותר הנאשם לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו בבית המשפט. לטענת הנאשם הוא לא קיבל זימון לבית המשפט לאחר ששלח בקשה להישפט.

המאשימה מתנגדת לבקשה, מפנה לאישור המסירה וטוענת כי מדובר בחזקת מסירה כדין.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

עיון באישור המסירה מלמד כי הוא נשלח לכתובתו של הנאשם, כשעל ההזמנה מצוינת במפורש כתובתו של הנאשם (והוא אינו טוען אחרת), כמו גם מספר תעודת הזהות של הנאשם ולרבות מספר תיבת דואר, כך שמדובר בזיהוי חד ערכי של המבקש. על הנאשם היה לעמוד בנטל ההוכחה ולהראות כי לא קיבל את דבר הדואר שלא באשמתו וזאת לא עשה. לא די בעניין זה בהצהרה כללית כי לא קיבל את דבר הדואר.

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה, מקום בו ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום, אלא אם הנאשם יוכיח כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו. זאת לא עשה הנאשם. הנאשם כלל וכלל לא התמודד עם אישור המסירה או עם תוכנו ופרט להעלאת טענה כללית כי לא קיבל זימון לדין לא התייחס לכך. אין באמור כדי לסתור את חזקת המסירה. ר' עפ"ת 37016-12-18 **נבואני נ' מדינת ישראל** [25.12.18].

"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם) פורסם בנבו [פסקה 35 (25.3.2018)].

וכן דבריו כב' הש' מאזן דאוד בעפ"ת 13946-09-19 **אביעד שמואל** (23.10.19):

ההזמנה לדיון נשלחה בדואר רשום והיא חזרה עם הערה "**לא נדרש**", לכתובת של המערער, ועל כן נקבע על ידי בית משפט קמא, בצדק רב, שמדובר בהזמנה כדין מכוח חזקת המסירה בהתאם להוראת תקנה 44 א' לתקנות סדר הדין הפלילי התשל"ד-1974, חזקה שהמערער לא הצליח לסתור.

המערער נכשל בבית משפט קמא והן בפני מלהצביע על שיבוש בקבלת הדואר ו/או כל ראיה אחרת המלמדת כי דבר הדואר לא הגיע ליעדו, שעה שעל פניו חזקת המסירה לא הופרכה כלל ועיקר. דבר הדואר נשלח לכתובתו של המערער, כאשר ליד שמו רשום אף **מספר תעודת הזהות**. זו כתובתו הנכונה של המערער אליה נשלח הזימון ומעיון באישור המסירה מתברר כי דבר הדואר לא הגיע לידי המשיב משום **שלא נדרש**.

הנאשם לא פירט בבקשתו מה הם נימוקי הגנתו, וטענות בעלמא אינן מצדיקות בקשות כגון דא. כידוע:

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נגד סאלם [25.3.18]).

13 אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ט' אלול תש"פ, 29 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.